

[Ole Bjørn Kraft.]

være varsom med ikke at komme udenfor de Grænser, som Grundloven har optrukket, og at man i Særdeleshed maatte paase kun at lovgive for dem, for hvem det var en religiøs Samvittighedssag ikke at bære Vaaben.

I den Mindretalsindstilling, som da blev afgivet paa Grundlag af Udvalgets Arbejde, stod det konservative Folkeparti og Venstre enige i denne Betragtning, ligesom man ganske udtrykkeligt i den Betænkning, man afgav, understregede, at de 20 Maaneder, man ansatte for den civile Værnepligt, maatte indføres, idet det var en Nødvendighed for at skabe Sikkerhed for, at det virkelig kun var Samvittighedsgrunde der var Motivet til Ønsket om Fritagelse for Værnepligt, og selv de, som man saaledes kunde fritage for denne Værnepligt, ønskede man skulde forblive under Militæretaten i Tjeneste indenfor Rammerne. I Landstinget blev dette Synspunkt i det væsentlige sejrende, og Lovforslaget ændredes i Overensstemmelse hermed, idet man lod de civile Værnepligtige forblive under Forsvarsministerens Myndighed, men dog billigede, at de blev anvendt til civilt Skovarbejde.

De konservative Medlemmer i Landstingsudvalget var allerede paa det Tidspunkt ængstelige for, at man var gaaet for vidt, men de stillede dog ikke noget Ændringsforslag, men nøjedes med at udtale, at de vilde have foretrukket, at man var blevet staaende paa det Standpunkt, som Mindretallet havde indtaget i Folketinget, i Stedet for at man allerede nu var begyndt at glide paa det principielle.

Men ogsaa under Forhandlingerne i Landstinget spillede de 20 Maaneder en meget overvejende Rolle. Jeg vil gerne minde om, at Venstres Ordfører, Hr. Jørgen Pedersen, paa dette Tidspunkt fremsatte nogle meget bestemte og klare Udtalelser om Nødvendigheden af den længere Tjenestetid, for at man kunde sikre sig, at Motiverne til at ønske at unddrage sig Værnepligten var de rette.

Ved Afstemningen i Landstinget var der flere konservative Medlemmer, som allerede paa det Tidspunkt ikke kunde medvirke og undlod at stemme, og noget lignende var Tilfældet, da Lovforslaget vendte tilbage til Folketinget og blev vedtaget der; da var der 11 Medlemmer, som undlod at stemme.

Senere har dette høje Ting behandlet et radikalt Forslag af 12. Maj 1927, hvor Princippet var det samme som i det Forslag, vi i Dag behandler, og det blev afvist fra

Venstre og konservativ Side. Man vilde ikke ved at nedsætte Tjenestetiden være med til at gøre den civile Værnepligt til-lokkende for de konsekvente Militærnægtere, der af antimilitaristiske Grunde ikke vilde aftjene deres Værnepligt, og det blev fra konservativ Side den Gang stærkt understreget, at naar Grundloven paalægger almindelig Værnepligt, maatte de, der ønsker at unddrage sig den, stilles meget ugunstige; man maatte ikke paa nogen Maade opstille Fælder for Folk i Henseende til at afgive Erklæring om, hvorledes deres Samvittighed havde det.

Det Standpunkt, vi har indtaget under disse Sagers Behandling, indtager vi ogsaa i Dag. Det foreliggende Lovforslag ligger ganske paa Linie med tilsvarende Forsøg i tidligere Tid fra radikal og socialdemokratisk Side paa at ændre Karakteren af den i 1917 vedtagne Lov. Der har baade i Landstinget og Folketinget været ført meget indgaaende Forhandlinger om hele dette Spørgsmaal, og jeg skal ikke trætte Tingets Tid med at gentage alle de efter min Mening gode Argumenter, der har været fremført mod disse Forsøg paa at faa indskrænket den civile Værnepligts Tjenestetid og derigennem ogsaa paa at demoralisere Forsvarsvillien.

Jeg skal kun tilføje med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, at jeg finder det ganske irrationelt, at man vil fastsætte forskellig Tjenestetid for de civile værnepligtige, nemlig i Henhold til Tjenestetiden i det Vaaben, de ellers vilde være blevet indkaldt til. Dette er ganske irrationelt, for de to Ting har intet med hinanden at gøre.

Vi fra vor Side vil altsaa fastholde den nuværende Lovs Bestemmelser, og vi finder det i det hele taget farligt at komme ind paa Nedsættelse af Tjenestetiden; det vil let blive til en Glidebane, som lidt efter lidt vil føre til det Resultat, som nu ønskes fra radikal og socialdemokratisk Side. Der er derfor fra konservativ Side ingen Mulighed for at anbefale det foreliggende Lovforslag; den gældende Lov har vist sig at virke efter sin Hensigt, og jeg finder det derfor rimeligt at beholde den.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Niels Petersen): Jeg takker Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, for den Tilslutning, han har givet Lovforslaget. Desværre kan jeg ikke udstrække denne Tak til Venstres ærede Ordfører, thi hans Udtalelser gik jo ganske i samme Retning som den højtærede Forsvarsministers. Den højtærede Minister er-